

regler, hvorved disse Mangler bleve afhjulpne. Hermed troer jeg at have berørt de Forslag, som for Diebliffet foreligge.

Formanden: For Formens Skyld skal jeg ikke ansee de to Vndringsforslag, som den ærede Rigsdagsmand har frafaldet, nemlig de under Nr. 12 og Nr. 14 opførte, for tilbage-tagne, for den høitærede Krigsminister har udtalt sig over hvad det foreligger, da han maa ssee kunde finde Anledning til at yttre sig over dem.

Krigsministeren: Ved at udtale mig over de foreliggende Vndringsforslag, maa det være mig tilladt, navnlig efter de Ytringer, der ere faldne af den ærede Rigsdagsmand fra Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning), at udtale mig sidst om det Vndringsforslag, der er stillet under Nr. 10, og yttre mig først om de andre. Hvad Forslaget under Nr. 11 angaaer, da gjør det mig ondt at maaatte melde den ærede Forsamling, at den Officer, til hvis Fordeel dette Forslag er stillet, i disse Dage er afgaaet ved Døden. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 12, der angaaer Godtgjørelse til civile Læger, der skulle soignere de Syge i visse Garnisoner, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, da Militairstaten for Diebliffet er saa svagt forsynet med Læger, at den ikke kan forsyne Detachementer, der ere henlagte paa flere Steder, med det fornødne Lægetilsyn, har den været nødt til at overdrage dette Tilsyn til civile Læger, imod at der derfor tilstaaes dem et vist Honorar. Ministeriets Berettigelse hertil støtter sig til en Kongelig Resolution af 5te Marts 1810, der lyder saaledes: „I det Tilfælde, at ingen militaire Læger findes paa det Sted, hvorhen Commanden beordres, paaligger det de civile Læger at antage sig de Militaires Lægetilsyn mod derfor at nyde en Gage som Compagniechirurg, som Bataillonschirurg, vel endog Regimentschirurgs Gage, alt efter Detachementets Størrelse og efter de Syges Antal.“ Nu er der for Tiden nogle og tyve vacante Underlægeposter, og, indtil man efterhaanden kan faae disse Poster besatte, er man nødsaget til paa enkelte Punkter at overlade de Syges Soignering til civile Læger. Man slutter da navnlig en Accord med en eller anden Læge paa

Stedet om det Honorar, han skal have for denne Soignering, og dette er Aarsagen til de noget forskellige Poster, der omtales i Forslaget under Nr. 12. Saalænge der er en saa stor Mangel paa Læger, vil det ikke være muligt at forsyne de Detachementer, der ligge paa de nævnte Steder, med det fornødne Lægetilsyn, men efterhaanden, som denne Mangel aftager, ville disse Udgifter bortfalde.

Hvad Forslaget under Nr. 13 angaaer, da havde Ministeriet haabet, at der skulde tilstaaes en forøget Gagering til alle de militaire Læger, hvilket er begrundet deri, at deres Bilkaar i det Hele ere smaa, og at den største Deel af dem, der have været commanderede i Felten, ved deres Tilbagekomst i Garnisonerne, have tabt en stor Deel af deres Indtægter, uden at den Gage, de oppebære af den militaire Fond, kan ansees som Equivalent derfor, eller som tilstrækkelig for deres Underholdning. Det gjør mig ondt af Forslaget at see, at denne Forbedring ikke skal angaae dem, der først maatte blive ansatte efter den 1ste Januar, (saaledes har jeg opfattet Forslaget). Det vil altsaa have til Følge, at Militairstaten, der i dette Dieblif, som jeg nyligt har oplyst ved Exempler, har en stor Mangel paa Underlæger — jeg troer, som sagt, at der er 25, 26 å 27 vacante Poster — vil vedblive at lide denne Mangel, thi man kan ikke vente at faae de vacante Pladser besatte, naar man ikke kan tilbyde Lægerne bedre Bilkaar end dem, de hidtil have haft. Jeg har ved en tidligere Leilighed yttret, at i den forrige Krig har der været temporairt ansat ved Armeens forskellige Afdelinger og Hospitaller et Antal af indtil 250 Læger, og det var kun Umuligheden af at tilveiebringe flere, der hindrede Bestyrelsen fra at ansatte et endnu større Antal, hvortil der ikke sjelden var stor Trang. Skulde Armeen atter blive sat i marschfærdig Stand, vil man have en meget stor Mangel paa faste Læger, og, hvorvidt man vil kunne faae temporairt ansatte, vil naturligvis afhænge af, hvilke Bilkaar man kan byde dem. Under disse Omstændigheder tør man ikke vente, at Noget vil indgaae paa disse Betingelser, og jeg skulde derfor anbefale den ærede Rigsdagsmand at tage dette Forslag tilbage.